

L'«Avui» ultra-espanyolitzador

• A.A Solé

Fa uns anys quan el senyor Antoni Maria Badia i Margarit escrivia a la revista Serra d'Or (si no recordo malament era l'any 1969) que s'hauria d'acceptar la paraula «entregar» perquè així s'enriquiria més la llengua catalana (tindria una paraula més), crèiem que ho feia de bona fe i sense cap mala intenció.

Amb el temps aquest enriquiment ha representat que la paraula «entregar» ha substituït: lliurar (maleïda per l'«Avui»), trametre, portar, repartir, enviar, adreçar, apromptar, donar, fer a mans, fer arribar, que pràcticament ja no s'usen.

En aquesta llista ara hi podem afegir el verb «tornar» gràcies al diari «Avui».

El diumenge 7-8-94 en grans titulars de la pàgina 3 ens diu.

«ELS SERBIS ENTREGUEN A L'ONU LES ARMES ROBADES»

Pensem que si eren armes que els serbis havien robat a l'ONU, ara el que feien era tornar-les.

Fins aquí és on arriba l'ultra castellanització. Canvien fins i tot el significat de les accions. És simple ignorància? No ho sabem.

El que sí que ens demanem és:

Com pot ser que un diari que va néixer per a treballar a favor de la llengua catalana pugui destrossar-la d'aquesta manera.

Es veu que al cap de correcció del diari i al seu director, no els preocupa gens ni mica que la llengua catalana que s'usa a l'«Avui» no tingui ni cap ni peus.

Si com hem dit abans, és per ignorància, crec que és intolerable que es pugui donar aquest fet. Això és com si jo, que sóc llicenciat en psicologia, fos nomenat governador d'un banc central d'un país determinat en un moment crític econòmicament i monetària. El més fàcil és que les meves accions, i decisions, per molt ben raonades que fossin, plenes de molta lògica i encara de més sentit comú, possiblement no serien les més encertades per a redreçar l'economia d'aquest país.

Fa ja força temps l'administració catalana va posar de moda unes frases publicitàries mitjançant la ràdio, la televisió, els diaris, tanques publicitàries, etc., que volien estimular el ciutadà de Catalunya a treballar amb professionalitat i responsabilitat.

L'una era: «La feina ben feta no té fronteres»
I l'altre: «La feina mal feta no té futur»

I quin futur veiem a la nostra llengua, i per extensió a la nostra cultura, si de mica en mica l'anem eliminant? Si els professionals que haurien de vetllar per millorar-la són precisament els qui la fan malbé?

Si les coses continuen tal com ara, aquest futur el veiem ben negre.

El dia 18 d'octubre el diari «Avui» va canviar d'imatge. A la portada hi ha un resum de l'editorial de la pàgina 2. Diu el següent:

«QUÈ VOLEM SER»

En l'inici de la nova etapa,
l'editorial insisteix a tornar a
formular els objectius fundacionals
de l'AVUI: treure al carrer un
diari d'informació general,
interessant, rigorós, obert,
liberal i compromès amb el propi país.

Esperem i desitgem que aquestes afirmacions siguin més que unes simples declaracions de bones intencions.

Si a l'«Avui», a part la seva imatge externa, no li canvien altres coses, veiem molt difícil que aconseguixi el «QUÈ VOLEM SER».